

İnsanı Anlatan Bir Kelimedir

– Mustafa ESER · 11 Eylül 2019

Başlığı okuyan değerli okuyucu sakın şaşırma.İnsanı bir kelime anlatır.Aklınıza gelen kelimeleri unutun.İnsanı anlatan bir kelime vardır.O da Abd yani kul olmaktır.Ehli Sünnet tasavvufunun zirvelerinden İmamı Rabbani(vefatı:1624) Mektubat kitabında abdiyet makamının her makamdan daha üstün olduğunu yazmaktadır.(Mektubat Tercmesi-H.H.Işık)

Bu bakımdan insanları iki Kul olanlar ve Kulluğu inkar edenler olarak iki sınıfa ayırmak mümkündür.

Kulluk(abdiyet) öncelikle Peygamberlerin vasfıdır.Allah-ü Teala(cc) Kur-anı Kerim'de peygamberlerin kulluk vasfını öne çıkartmıştır."O ki, geceleyin kulunu Mescid-i Haram'dan çevresini bereketli kıldığımız Mescid-i Aksa'ya yürüttü," (el-İsra, 17/1) ve "O Allah'a hamd olsun ki kuluna kitabı indirdi..."(el-Kehf, 18/1) Nitekim,Enbiya suresi 25. ayette "Senden önce hiçbir peygamber göndermedik ki ona, Benden başka ilah yoktur, o halde Bana kulluk

edin diye vahyetmiş olmayalım" diye buyurarak kulluğun önemini bizlere bildirmiştir.

Aynı şekilde diğer peygamberlerin kulluk vasıfları da Kur'anı Kerim'de vurgulanmıştır.Hz.İsa için "Ne İsa, Allah'ın kulu olmaktan kaçınacak kadar gurura kapıldı, ne de ona yakın olan melekler. O'na kulluk etmeyi gururlarına yediremeyenler ve küstahça böbürlenener (bilsinler ki Hesap Günü) Allah hepsini kendi katında toplayacaktır" (Nisa/172) denilirken Yine Hz. İsa'nın ağzından "Ben Allah'ın kuluyum. O, bana ilahi mesajı bahşetti ve beni

peygamber yaptı" (Meryem/30) denilerek, Hz. İsa'nın "abdullah" oluşuna dikkat çekilmektedir.Zuhruf Suresi 59.ayette ise Hz.İsa'nın "onurlandırılan ve İsrailoğulları için örnek kılınan bir kul" (Zuhruf/59) olduğu vurgulanmaktadır.

Hz.Nuh ve Hz. Lut'un hanımlarının kıssaları anlatılırken, bu iki peygamber "kullarımızdan iki salih kul" (Tahrim/10) denilmek suretiyle dile getirilmektedir.Aynı şekilde Hz. Nuh,"O, gerçekten de çok şükreden bir kuldu" (İsra/3) ifadesiyle bizlere tanıtılmıştır.Hz. Zekeriya,"Kulu Zekeriya'ya Rabbinin bahşettiği rahmeti dile getiren bir anmadır, bu" (Meryem/2) ifadesiyle anılırken Hz. Süleyman'ın "ne güzel bir kul" olduğu ve "her zaman Rabbine yöneldiği" (Sad/30) anlatılmaktadır.Sabriyla meşhur Hz.Eyyub (as) hatırlatılmaktadır.("Kulumuz Eyyub'u da hatırla" (Sad/41)

Yazının başında da belirttiğimiz gibi insanı anlatan bir kelimedir.İnsanlık tarihi boyunca yapılan tüm mücadele Kul olanlar ile Kulluğunu inkar edenler arasında geçmiştir.İlk imtihan Hz.Adem'in iki oğlu ile başlamıştır.Habil kulluğunun şuurunda olarak en güzel hayvanını zekat olarak hazırlarken Kabil en kötü mahsulünü zekat vermiştir.Zekatın güzeli kabul edilmiş,çirkini reddedilmiştir.

Gelelim kulların vasıflarına:

Kul şakir'dir(Şükredendir)Ey Dâvud ailesi, şükredin! Kullarımdan şükreden azdır!" (Sebe', 34/13).

Kul Allah-ü Tela'nın emirlerine itaat eder.Bu sayede doğruyu bulur."Gerçekten İbrâhim, Hakk'a yönelen, Allah'a itaat eden bir önder idi.Allah'a ortak koşanlardan değildi. Allah'ın nimetlerine Şükrediciydi.

Çünkü Allah, onu seçmiş ve doğru yola iletmişti" (en-Nahl,16/120, 121).Çünkü Allah-ü Teala kullarına sayısız nimetler vermiştir.("Siz hiç bir şey bilmezken Allah, sizi analarınızın karnından çıkardı;

şükredesiniz diye size kulaklar, gözler ve kalpler verdi"(en-Nahl, 16/78).Kainatı kulları için kullarını da kendisine kulluk etmek için yaratan Allah-ü Teala dünyayı imtihan olarak yaratmıştır.İmtihanı kaybedenler cezalarını çeceklerdir.(İnsan (henüz) anılır bir şey değilken (yaratılmamışken) üzerinden uzunca bir zaman geçti. Şüphesiz biz insanı, karışım hâlindeki az bir sudan (meniden) yarattık ve onu imtihan edeceğiz. Bu sebeple onu iştir ve görür kıldık. Şüphesiz biz onu (ömür boyu yürüyeceği) yola koyduk. O bu yolu ya şükrederek ya da nankörlük ederek kat eder.Şüphesiz biz,kâfirler için zincirler, demir halkalar ve alevli bir ateş hazırladık.İyiler ise, katkısı kâfur olan içecekler dolu bir kadehten içerler. (İnsan Suresi1-5)

Kul kulluk vazifelerini ifa etmek ve şükürle mükelleftir.Kulun neibadeti ne şükürü Allah-ü Teala(cc)nın şanını,azametini yükseltmez.Kulun yaptığı kendinedir."Nezinde o kitaptan ilim bulunan biri: "Ben onu sana, gözünü açıp kapamadan getireceğim" dedi. Süleyman, tahtı yanında duruyor görünce: "Bu, Rabbimin bir lütfudur. Şükür mü, yoksa nankörlük mü edeceğimi sınamak içindir. Kim şükrederse, ancak kendisi için şükretmiş olur. Kim de nankörlük ederse, şüphesiz ki, Rabbim kimsenin şükürüne muhtaç değildir;lütuf ve kerem sahibidir" dedi" (en-Neml, 27/40). "Şükreden, ancak kendisi için şükretmiş olur. Nankörlük eden de bilsin ki, Allah müstağnidir, her türlü övgüye layıktır" (Lokman, 31/12). Son olarak yazımı İman eden,Kulluğunun şuurunda olan ve buna göre yaşayan Mü'minlerin durumlarını anlatan Peygamberimizin(asm) hadisi şerifleriyle bitirmek istiyorum.

"Müminin durumu hayret vericidir. Her hali kendisi için hayırlıdır.Müminden başkası için böyle bir şey yoktur. Sevindirici bir durumda olduğu zaman, şükreder. Bu, onun için hayırlı olur.Sıkıntılı bir durumda olduğu zaman, sabreder. Bu da onun için hayırlı olur" (Muhammed b. Allān, Delilu'l-Falihn, Mısır 1971, I, 146 vd.).